29/07/2024

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Η αγάπη του Χριστού καταξιώνει την επιστημονική θεραπεία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην ιστορική Μενδενίτσα, την Ιερά Καθέδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Μενδενίτσης και στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου ιερούργησε την Κυριακή 28 Ιουλίου 2024 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, πλαισιούμενος από τον Εφημέριο π. Συμεών Κλειτσάκη και τους διακόνους, ενώ οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν

απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του μεταξύ των άλλων χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία μας, παρουσίασε μέσα από τον Ευαγγελιστή Ματθαίου μία κατάσταση πνευματική κάποιων ανθρώπων της εποχής του Χριστού, η οποία όμως δυστυχώς θυμίζει και πολλές καταστάσεις, τις οποίες βιώνουμε και στη σημερινή εποχή και οι οποίες απασχολούν την ύπαρξή μας, δημιουργούν αγωνία για την καθημερινότητα μας και κυρίως έναν μεγάλο προβληματισμό και για τα αίτια αυτών των καταστάσεων, αλλά κυρίως και περισσότερο για τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να αντιμετωπιστούν και να θεραπευθούν. Και συγκεκριμένα μας παρουσιάζει σήμερα ο Ευαγγελιστής Ματθαίος την ταλαιπωρία κάποιων ανθρώπων, οι οποίοι έπασχαν από ψυχικά νοσήματα, οι οποίοι βρίσκονταν σε μία διαταραγμένη δαιμονική ψυχική κατάσταση σε σημείο αυτό να τους καθιστά επικίνδυνους για την κοινωνία.

«Χαλεποί λίαν» λέει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος. Έτσι τους περιγράφει και έτσι τους χαρακτηρίζει και όχι μόνο αυτό. Λέει ότι στα σημεία στα οποία βρίσκονταν και συνήθως επέλεγαν τόπους απομακρυσμένους όπως τα μνήματα, φοβόταν κανείς ακόμη και να περάσει, γιατί παρουσίαζαν επιθετικότητα, υπήρχε ο κίνδυνος να επιτεθούν στους συνανθρώπους τους, στους συμπολίτες τους. Εκτός από την επικινδυνότητα, την επιθετικότητα, ένα άλλο χαρακτηριστικό το οποίο παρουσίαζαν αυτοί οι ψυχικά ταλαιπωρημένοι και δοκιμασμένοι άνθρωποι ήταν ότι παρουσίαζαν έναν εσωτερικό κατακερματισμό. Ήταν θρυψαλιασμένη, κομματιασμένη η ύπαρξή τους γι' αυτό και βλέπετε ότι δεν αναφέρουν το όνομά τους αλλά λέει ο άνθρωπος που βασανίζεται, ο δαιμονισμένος δηλαδή άνθρωπος, κατά την αντίληψη της Καινής Διαθήκης της εποχής του Χριστού ότι «το όνομά μου Λεγεών ότι πολλοί εσμέν». Είμαστε πολλοί και αναφέρεται μόνο στον εαυτό του, γιατί ακριβώς μέσα του ενεργούν πολλές διαφορετικές δυνάμεις οι οποίες του δημιουργούν αυτήν την διπολικότητα, αυτήν τη σχιζοφρένεια, αυτήν την κατάσταση η οποία ταλαιπωρεί αυτόν τον άνθρωπο.

Και φυσικά εκτός από αυτά τα χαρακτηριστικά της επικινδυνότητας, της επιθετικότητας και της σχιζοφρένειας παρουσιάζει και ένα ακόμη χαρακτηριστικό ο Ευαγγελιστής Ματθαίος. Το στοιχείο της αυτοκαταστροφής «κατέκοπτον εαυτούς λίθους». Έκαναν κακό και στον ίδιο τους τον εαυτό. Αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι ταλαιπωρούνται από τέτοιες δυσκολίες δεν βλάπτουν μόνο τους άλλους. Βλάπτουν και τον εαυτό τους. Πόσα εγκλήματα δεν βλέπουμε στη σύγχρονη πραγματικότητα ειδεχθή, φρικτά, απάνθρωπα, τα οποία δεν μπορεί να τα συλλάβει ανθρώπινος νους και να τα περιγράψει ανθρώπινο χέρι ή ανθρώπινο μάτι ή ανθρώπινο αυτί και βλέπουμε όχι μόνο να αφαιρούν τη ζωή κάποιων άλλων ανθρώπων, όχι μόνο να βλάπτουν άλλους ανθρώπους αλλά στο τέλος πάρα πολλές φορές να αφαιρούν και την ίδια τους τη ζωή αυτοί οι άνθρωποι και σήμερα είναι κατεξοχήν εποχή έξαρσης των ψυχικών νοσημάτων, των διαταραχών της συμπεριφοράς απότοκα και της πανδημίας την οποία περάσαμε με τη γενικευμένη αποστασιοποίηση αλλά και άλλων πολλών συνθηκών. Είναι πολυπαραγοντικό το ζήτημα και η Εκκλησία μας που τα πράγματα τα βλέπει όχι μόνο επιστημονικά, όχι

μόνο κοινωνιολογικά, αποδεχόμενη και αξιοποιώντας τα πορίσματα και της επιστήμης της ψυχιατρικής, με την οποία συνεργάζεται η Εκκλησία μας μοναδικά και αρμονικά, βαδίζει χέρι με χέρι η πνευματική καθοδήγηση με την ψυχιατρική νευρολογική και ψυχολογική αντιμετώπιση, μελετά όμως τα ζητήματα η Εκκλησία μας όχι μόνο κοινωνικά και κοινωνιολογικά αλλά κυρίως τα προσεγγίζει πνευματικά, γιατί γνωρίζει πολύ καλά αυτό που επιβεβαιώνει και η επιστήμη ότι πίσω από όλες αυτές τις συμπεριφορές κρύβεται ένα τεράστιο «εγώ», ένα υπερτροφικό «εγώ», ένας συγκεκριμένος ναρκισσισμός που άλλοτε εμφανίζεται ως μειονεξία και άλλοτε εμφανίζεται ως υπερεκτίμηση, υπεραυτοεκτίμηση. Άλλοτε ο άνθρωπος πέφτει στην απελπισία, ότι δεν έχει καμία αξία, ότι είναι τιποτένιος και άλλοτε πατάει στην άλλη βάρκα της αλαζονείας, της έπαρσης και της οίησης που νομίζει ότι είναι ένας επίγειος Θεός που μπορεί να κάνει ό τι θέλει , που μπορεί να συμπεριφερθεί όπως θέλει και μπορεί να λειτουργήσει μέσα στην κοινωνία όπως θέλει.

Στο βάθος όλων των προβλημάτων η θεολογία της Εκκλησίας μας βλέπει τον εγωισμό. Αυτό βλέπουμε και στον Ευαγγελιστή Ματθαίου σήμερα στη συνάντηση του Χριστού με αυτούς τους ανθρώπους. Έρχεται ο Χριστός να τους θεραπεύσει. Έρχεται ο Χριστός να τους φέρει σε κοινωνία και σε σχέση, όταν όλοι οι άλλοι τους είχαν ως στιγματισμένους, απόβλητους από την κοινωνία, όταν κανείς δεν ήθελε να επικοινωνεί μαζί τους ούτε καν να τους βλέπει, γιατί νομίζουμε πολλές φορές οι άνθρωποι ότι αν κρύψουμε κάποια πράγματα κάτω από το χαλί ότι αυτά δεν υπάρχουν ή αν χώσουμε το κεφάλι μας μέσα στο έδαφος στρουθοκαμηλίζοντας, ότι αυτό θα αλλάξει την πραγματικότητα στην οποία ζούμε.

Ο Χριστός λοιπόν τολμά να πλησιάσει, να συναντήσει, να ανοίξει διάλογο και αυτοί οι άνθρωποι πώς αντιδρούν; «Ήρθες να μας βασανίσεις Υιέ του Θεού» του λένε. Τον αναγνωρίζουν ότι είναι ο Υιός του Θεού, αλλά δεν μπορούν να δουν στον Υιό του Θεού το πρόσωπο της αγάπης, τον Σωτήρα, τον Λυτρωτή, τον Ευεργέτη. Βλέπουν έναν βασανιστή. Πόσες φορές δεν το έχουμε ζήσει και δεν το ζούμε σε μικροκλίμακα ακόμα και στο σπίτι μας με τα παιδιά μας, με τα εγγόνια μας, με τους οικείους μας, με τους συνεργάτες μας! Πας να δώσεις ένα χάπι στον παππού και στη γιαγιά που είναι επιβεβλημένο να το πάρει και στο πετάει στα μούτρα και σου λέει είναι δηλητήριο, θες να με δηλητηριάσεις. Δεν μπορεί να νιώσει και να καταλάβει εκείνη την ώρα ότι θέλεις να τον ευεργετήσεις. Γιατί; Γιατί λειτουργεί και εκείνη την ώρα ένα τεράστιο «εγώ», μία τεράστια εσωτερική υπερσυγκέντρωση δύναμης, ασχέτως αν ο ίδιος άνθρωπος μπορεί από το πρωί μέχρι το βράδυ να κλαίγεται και να λέει «είμαι αδύναμος, πεθαίνω, είναι η τελευταία μου μέρα σήμερα, δεν έχω κανέναν πάνω στον κόσμο». Και αυτές εκφράσεις εγωισμού είναι. Και η μεμψιμοιρία και η γκρίνια και η κακομοιριά και η ζήλια και ο φθόνος. Από όλα αυτά ξεκινούν και γιγαντώνονται και όταν δεν τα προσέχουμε και δεν εργαζόμεθα πνευματικά έρχεται ώρα που χάνουμε τον έλεγχο,

έρχεται ώρα που δεν μπορούμε να ελέγξουμε τον εαυτό μας είτε γιατί ασθενούν οι δυνάμεις μας είτε γιατί έρχονται κάποιες δοκιμασίες που δεν τις περιμέναμε κι ήμασταν παντελώς ανέτοιμοι να τις διαχειριστούμε και τότε σαν ένα τσουνάμι ο άνθρωπος καταρρέει, ο άνθρωπος χάνει τη δύναμή του και βρίσκεται έρμαιος, απόλυτα αδύναμος μπροστά σε τεράστιες δυσκολίες.

Όλοι μας ενδιαφερόμεθα για την υγεία μας και αγωνιούμε, για τη σωματική και ψυχική υγεία αλλά όλοι ξέρετε και ξέρουμε κι εγώ που σας ομιλώ και όλοι από τα σπίτια μας, από τις οικογένειές μας, από τους οικείους μας ότι τα δυσκολότερα προβλήματα υγείας είναι τα ψυχικά προβλήματα, της ψυχικής υγείας. Πολύ πιο εύκολα μπορεί κανείς να διαχειριστεί κάποιο άλλο πιο παθολογικό σωματικό πρόβλημα, από ό,τι τα προβλήματα τα δυσδιάκριτα της ψυχής, τα οποία θέλουν λεπτότατους χειρισμούς, πολλή υπομονή, πολλή αγάπη, πολλή αποδοχή, πολύ σεβασμό, πολλή καρτερία, πολλή κατανόηση και πολλή προσευχή, πολλή πολλή προσευχή.

Αυτό λοιπόν σήμερα μας το αναδεικνύει το ευαγγελικό ανάγνωσμα απόλυτα συναφές και συμβατό με την επικαιρότητα στην οποία ζούμε. Ζούμε σε μία ατμόσφαιρα ταραχής, ζούμε σε έναν κόσμο που δεν ξέρουμε τι θα μας ξημερώσει, βλέπετε ανοίγουμε το δελτίο ειδήσεων στην τηλεόραση ή στο διαδίκτυο ή στο ραδιόφωνο και νομίζουμε ότι παρακολουθούμε κάποια ταινία θρίλερ που μέχρι πρότινος εθεωρείτο και ορθώς ακατάλληλη για ανηλίκους. Φρικτά εγκλήματα, απίστευτες συμπεριφορές, φοβερές καταστάσεις οι οποίες χτυπούν την πόρτα μας ακόμα και στα χωριά μας ακόμα και στις ήσυχες πολιτείες μας όλα αυτά μας

καλούν σε μία εγρήγορση, σε μία επαγρύπνηση που μας προτρέπει αφενός μεν να μην υποτιμούμε τη ψυχική υγεία και να μην αντιμετωπίζουμε με κοροϊδία ή με στιγματισμό κάποιον άνθρωπο που περνά μία δοκιμασία, που περνά μία μεγάλη θλίψη, μια κατάθλιψη, μια στεναχώρια, που περνά μία φάση της ζωής του. Όλοι περνάμε τέτοιες φάσεις και όλοι θα περάσουμε τέτοιες στιγμές και όλοι θα βρεθούμε σε κατάσταση δύσκολη που ίσως δεν μπορούμε να ελέγξουμε τα νεύρα μας, που ίσως δεν μπορούμε να ελέγξουμε τη συμπεριφορά μας, που ίσως δεν θέλουμε να δούμε κανέναν μπροστά μας ή δεν είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε τίποτα. Εκείνη την ώρα θα φανεί ποιοι μας αγαπούν, ποιοι θα γίνουν συγκυρηναίοι και θα μας οικονομήσουν και θα μας σηκώσουν στην αγκαλιά τους και θα μας ανεχτούν και θα μας υπομείνουν για να περάσουμε τον σκόλοπα, να περάσει η φουρτούνα, να περάσει η θεομηνία, να περάσει ο χείμαρρος.

Επαγρύπνηση, εγρήγορση αλλά και να μη φοβούμεθα όταν πρέπει να κάνουμε μία θεραπεία, να μην θεωρήσουμε ότι θα μας πουν οι άνθρωποι ότι είμαστε τρελοί, δεν ζούμε για τον κόσμο, ούτε για τις εντυπώσεις του κόσμου. Όπως ασθενεί το πόδι μας και θα πάμε στον ορθοπαιδικό ή η μέση μας, όπως ασθενούν τα μάτια μας και θα πάμε στον οφθαλμίατρο, όπως ασθενούν τα αυτιά μας και θα πάμε στον ωτορινολαρυγγολόγο, όπως ασθενεί η καρδιά μας και θα πάμε στον καρδιολόγο αν ασθενήσει και νοσήσει και το ψυχικό μας κομμάτι, η ψυχική μας ύπαρξη και εκεί θα πάμε στον αντίστοιχο ειδικό και πάνω από όλα, για όλα, θα προστρέξουμε στη βοήθεια της Εκκλησίας μας η οποία έρχεται να μας φανερώσει το φάρμακο για όλα το οποίο είναι ένα και μοναδικό.

«Η ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος» όπως λένε οι Πατέρες. Η καταπολέμηση του εγωισμού και η ανάδειξη της αγάπης, γιατί η αγάπη είναι θεραπεία. Κανένας δεν θεραπεύτηκε μόνος του ποτέ. Αν δεν αγαπήσεις ακόμα και το γιατρό σου, αν δεν αγαπήσεις ακόμα και το νοσηλευτή σου και το θεραπευτή σου και δεν αγαπηθείς, δεν μπορείς να θεραπευτείς, αν δεν αγαπήσεις και δεν αγαπηθείς και δεν βρεθείς σ ένα περιβάλλον αγάπης. Βλέπουμε γηράσκει ο πατέρας μας, η μάνα μας και πόση δύναμη παίρνει όταν έχει στο προσκεφάλι του τον σύντροφο ή τη σύντροφο της ζωής τους και πόση υπομονή και πόση αγάπη.

Να λοιπόν που η αγάπη είναι αυτή που θεραπεύει, η αγάπη είναι αυτή που γιατρεύει και το βλέπουμε με συγκίνηση στους μεγάλους σε ηλικία ανθρώπους και στους γονείς μας που γίνονται σαν μικρά παιδάκια καθώς μεγαλώνουν και φεύγουν από αυτό τον κόσμο, σαν μωράκια στην κυριολεξία και περιμένουν από εμάς να τους προσφέρουμε αυτό που μας πρόσφεραν όταν ήμασταν εμείς στην αρχή, την απαρχή της ύπαρξής μας.

Να ποιο είναι το φάρμακο που δίνει η Εκκλησία. Η πρόταση ζωής της είναι μία και μοναδική. Είναι η αγάπη η οποία δεν καταργεί την επιστήμη, δεν καταργεί το φάρμακο, δεν καταργεί τη νοσηλεία, δεν καταργεί τη θεραπεία, δεν καταργεί την αγωγή, δεν καταργεί την άσκηση, δεν καταργεί την πρόληψη, δεν καταργεί τη γνώση αλλά αξιώνει, καταξιώνει, μεγαλύνει τη γνώση και όλα αυτά. Η αγάπη είναι αυτή η οποία τα λαμπρύνει όλα αυτά και τα κάνει αποτελεσματικά και φέρνει την ανάσταση και τη ζωή μέσα στις σχέσεις.

Σπουδαία μηνύματα νομίζω που παρηγορούν την ψυχή μας και την καρδιά μας και τα οποία είναι οι απαντήσεις στις δυσκολίες τις οποίες ζούμε και σε έναν αδιόρατο τρόμο, ο οποίος καταλαμβάνει την καρδιά μας μέσα στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα στην οποία ζούμε. Η απάντηση σε όλα αυτά επαναλαμβάνω και έτσι κλείνω τούτο λόγο ακουμπάει μονάχα σε μία λέξη. Την πιο όμορφη λέξη του κόσμου. Την λέξη αγάπη».

Προ της απολύσεως ο Πρόεδρος του Δ.Δ. Μενδενίστης κ. Νικόλαος Αντερριώτης προεφώνησε τον Σεβασμιώτατο και εκ μέρους όλων των κατοίκων του όμορφου και ιστορικού αυτού χωριού τον καλωσόρισε για μία ακόμη φορά στην Μενδενίτσα και τον ευχαρίστησε για την αγιαστική παρουσία του.

Ο κ. Πρόεδρος εις ανάμνησιν της επισκέψεως του Σεβασμιωτάτου του απένειμε τιμητική πλακέτα.

Ακολούθως ο κ. Συμεών είχε την ευκαιρία μιας πνευματικής και γόνιμης επικοινωνίας με όλους στην γραφική και ευσκιόφυλλη πλατεία της Μενδενίτσας, ενώ στην συνέχεια συνοδευόμενος από τον Δήμαρχο Καμένων Βούρλων κ. Ηλία Κυρμανίδη, τον Αντιδήμαρχο κ. Σπύρο Αντερριώτη, τον Πρόεδρο του χωριού κ. Νικόλαο Αντερριώτη και τον π. Συμεών Κλειτσάκη επισκέφθηκαν το ιστορικό, αρχαίο κάστρο της Μενδενίτσας, με την πανοραμική του θέα στην θάλασσα του Μαλιακού και του βορείου Ευβοϊκού Κόλπου, και το οποίο βρίσκεται στη βόρεια πλευρά του όρους Καλλίδρομο, στην κορυφή ενός λόφου που δεσπόζει στο στρατηγικής σημασίας πέρασμα της «Κλεισούρας», το οποίο ενώνει τις Θερμοπύλες με την Αμφίκλεια.